

РЕШЕНИЕ

№ 5575

гр. София, 06.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 29.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8080** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.27а ЗЗДет.

Образувано е на основание постъпила жалба от М. Г. П. от [населено място] срещу Заповед №ЗД/Д-С-КС-041/25.07.2021 г., издадена от Директора на ДСП-С., [населено място], с която на основание чл.27, ал.1 ЗЗДет и чл.33, ал.2 ППЗЗДет дъщеря й А. Б. О. е настанена в кризисен център „В., Н., Л.“ до произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет или промяна на обстоятелствата. В жалбата се твърди, че оспореният акт е незаконосъобразен, поради което се иска отмяната му. В съдебно заседание оспорващата заявява, че детето има редица заболявания и се нуждае от медицински прегледи, а контактът й с него е ограничен. Счита, че за детето е по-добре да живее в семейна среда с родителски грижи.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – К. село в представен писмен отговор и в съдебно заседание чрез процесуалния си представител юрисконсулт Х. Н. изразява становище за неоснователност на жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства, съдържащи се в изпратеното заверено копие на административната преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Производството пред ДСП – С. е образувано на основание постъпило уведомително писмо от 02 РУ-СДВР, с което са уведомени, че на 23.07.2021 г. в 18.00 ч. на основание чл.3, вр. чл.4 от Наредбата за условията и реда за предоставяне на

полицейска закрила на дете, след отправено искане на детето А. Б. О. ѝ е предоставена полицейска закрила със Заповед №226з-476/23.07.2021 г. на Началника на 02 РУ-СДВР. Посочено е, че полицейската закрила е предоставена на детето, тъй като същото е заявило, че е жертва на психически и физически тормоз от страна на майката и на приятеля на майката, поради което е избягало от тях, при което има непосредствена опасност за живота и здравето му.

Изготвен е доклад за оценка на случая и предприемане на мярка за закрила спрямо дете от социален работник при ДСП-С.. Видно от доклада, детето А. Б. О. е родена през 2008 г. и е с родители М. Г. П. и Б. Р. О.. Детето живее с майка си, нейния партньор и бащата на майката в [населено място]. С баща си А. не се среща. Майката има още две пълнолетни деца, от които никога не е имала подкрепа. Дъщеря ѝ С. е в Германия, като в грижите за двете ѝ деца П. полага грижи. Пълнолетният ѝ син Г. живее в С. и не поддържа контакти с майка си и сестра си.

Детето е записано в регистъра за деца, нуждаещи се от специална грижа – деца в риск от 31.10.2014 г. С майката и детето години наред е провеждана специализирана работа, издавани са направления за предоставяне на социални услуги в общността и към момента на изготвяне на доклада и двете са били потребители на социални услуги в КСУДС при Ф..

В доклада е установено, че първият инцидент свързан с А. е от м. май 2021 г., когато тя, заедно с другото дете, за което се грижи майка ѝ – И., внучка на М. П., са избягали от дома. По сигнал на майката са били намерени от служители на 02 РУ-СДВР и върнати в дома им. Споделили са, че не са се прибрали от страх, като една нощ са обикаляли по улиците и са попадали на места и ситуации, които определено са били застрашаващи за живота и здравето им. По този повод са проведени екипни срещи със специалистите, работещи с майката и детето от КСУДС, разговори с майката и двете деца, посещения в дома на семейството. Работата продължила в режим на интензивна специализирана работа. След известно време обаче майката е започнала да нарушава установения ритъм на срещите, а детето все по-рядко посещавало определените сесии.

На 23.07.2021 г. А. отново е избягала от дома на майка си, като ѝ е била предоставена полицейска закрила, тъй като не е пожелала да се върне в семейството на майка си.

Въз основа на установеното социалният работник е стигнал до извод, че майката към момента не е в състояние да осигури на дъщеря си нужната безопасност и сигурност и не разполага с ресурс за правилното ѝ отглеждане и възпитание. Липсва осъзнаване ролята на родителя за осигуряване на емоционална топлина и подкрепа. Прието е, че майката не е в състояние адекватно да контролира малолетното дете, поради което същото няколко пъти е попадало в рискови ситуации. Няколко пъти е бягала от дома си, което създава риск от увреждане на нейното физическо, психическо, нравствено, интелектуално и социално развитие и здраве. Детето категорично е заявило, че не желае да се върне при майка си, тъй като там върху нея е упражнявано физическо насилие. Във връзка с това е предложено да бъде предприета спешна мярка за закрила, като на основание чл.27, ал.1, вр. чл.25, ал.1, т.4 ЗЗДет детето да бъде настанено в кризисен център към фондация „К.“, [населено място].

Този доклад, преценен като доказателство, съставлява официален документ по смисъла на чл.179, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, като издаден от длъжностно лице в кръга на службата му и след извършена проверка по установения ред и форма, съставляващ и индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.3 от АПК,

с които са установени факти и обстоятелства с правно значение и основание за издаване на обжалваната заповед. Същият е доказателство пред съда до доказване на противното, за изявленията и действията, извършени пред и от социалния работник. Предвид това съдът приема за установена фактическата обстановка, описана в него. Доказателства, оборващи констатациите на социалните работници и установяващи противното в хода на съдебното производство не са представени от оспорващата. Подробните пояснения, дадени писмено на 10.09.2021 г. не следва да се вземат предвид, тъй като не са подкрепени с доказателства.

Въз основа на доклада е издадена оспорената в настоящото производство заповед, с която на основание чл.27, ал.1 ЗЗДет и чл.33, ал.2 ППЗЗДет А. Б. О. е настанена в кризисен център „В., Н., Л.“ до произнасяне на съда с решение по чл.28 ЗЗДет или промяна на обстоятелствата.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.27а, ал.1 ЗЗДет.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Процесната заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на правомощията му, съгласно чл.27, ал.1, вр. чл.33, ал.2 ППЗЗДет.

Издадена е в предвидената от закона писмена форма и съдържа всички реквизити по чл. 59, ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания, които осъществяват фактическия състав на разпоредбата на чл. 33, ал.1 от ППЗЗДет. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена и в съответствие с материалния закон.

Съгласно процесуалното правило на чл. 142, ал.1 от АПК преценката за съответствието на оспорения административен акт с материалния закон следва да бъде извършена към момента на издаването му.

Съгласно чл.1, ал.2 от ЗЗДет държавата защитава и гарантира основните права на детето във всички сфери на обществения живот за всички групи деца съобразно възрастта, социалния статус, физическото, здравословното и психическото състояние, като осигурява на всички подходяща икономическа, социална и културна среда, образование, свобода на възгледите и сигурност. В изпълнение именно на тези свои задължения, при осъществяване на своите функции и правомощия органите за закрила на детето следва да се ръководят от висшите интереси на детето във всички свои действия, отнасящи се до децата и техните семейства. Освен това, органите за закрила на детето са длъжни да осигуряват на детето закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като предприемат своевременно всички необходими законодателни и административни мерки. Именно в изпълнение на тези функции компетентните институции следва да съобразяват всички обстоятелства, свързани с житейския опит, мотивацията на лицето да полага грижа, жилищните и материалните условия, необходими за отглеждане на едно дете и не на последно място, съществуването на причини, които биха навредили на психическото, физическото или социалното развитие на детето.

Съгласно чл.26, ал.1 от ЗЗДт предоставяне на дете на социална услуга - резидентен

тип се извършва от съда, като до неговото произнасяне Дирекция "Социално подпомагане" по настоящия адрес на детето извършва временно настаняване по административен ред със заповед на директора (чл. 27, ал.1 от ЗЗДт).

Предприетата с оспорената заповед мярка за закрила е предвидена в чл. 4, ал. 1, т. 5 от ЗЗДет. Тя е временна и се налага незабавно по административен ред при наличие на данни за "дете в риск". В случая събраните по делото доказателства установяват, че административният орган е разполагал с данни, получени от ОЗ РУ – СДВР, че детето е в бягство от дома си, тъй като е жертва на психически и физически тормоз от страна на майката и нейния приятел. Това е установено и в изготвения по случая доклад от социален работник.

Съдът намира за правилна констатацията на административния орган, че в конкретния случай се налага прилагане на мярка за закрила – "предоставяне на социална услуга - резидентен тип" по чл.27, ал.1 от ЗЗДет. в хипотезата на "спешно настаняване извън семейството" на малолетното дете, предвидена в чл. 33, ал. 1 от ППЗЗДет. Съгласно чл.33, ал.1 и ал.2 от ППЗЗДет., спешното настаняване извън семейството се предприема в случаите, когато има опасност за здравето и живота на детето, като настаняването се извършва незабавно след получаването на сигнала със заповед на Директора на Дирекция "Социално подпомагане". В случая въпросната мярка "настаняване на дете извън семейството" е взета незабавно, като тя е обоснована с изводите на социалния работник в доклада, че майката не е в състояние да осигури на дъщеря си необходимата безопасност и сигурност, не разполага с ресурс за правилното ѝ отглеждане и възпитание., не е в състояние адекватно да контролира малолетното дете, което няколко пъти бяга от дома си, което създава риск за здравето и живота му. Освен това детето категорично е заявило, че не желае да се връща в дома на майка си, тъй като там върху нея е упражняван физически тормоз. Факт е, че въпреки усилията на служителите на ДСП да оказват съдействие за повишаване на родителския капацитет на майката, както и помощ на детето в семейна среда, тези мерки не са дали резултат. Предвид това съдът приема, че към момента на издаването на заповедта, тя е в съответствие с материалния закон. В рамките на настоящото бързо производство по чл. 27а от ЗЗДет. съдът счита, че предпоставките за настаняване извън семейството към датата на издаване на заповедта са били налице, поради наличието на безспорни доказателства за необходимостта от предприемане на тази крайна мярка.

Съдът приема, че посредством предприетата мярка е постигната и целта на закона да бъдат защитени интересите на детето и неговото, на първо място, физическо здраве, като правилна е и целесъобразна преценката на ответния административен орган към датата на постановяване на обжалваната заповед за наличие на основание по чл. 25, ал.1, т. 3 от ЗЗДт - защита на висшите интереси на детето, които имат приоритет пред желанията или интересите на родителя. Понятието "висши интереси на детето" не е легално дефинирано, като според съда то намира израз в прогласените и защитени от международните актове и закона права на детето - в принципите на Декларацията за правата на детето, провъзгласена с резолюция 1386 (X.) на Общото събрание на ООН от 20.11.1959 г. и в чл. 10, ал. 1 от ЗЗДт. В конкретния случай, приоритетно значение има правото на детето да се развива физически и социално по здравословен и нормален начин, както и на защита на неговите интереси. Тези права и интереси са изцяло спазени с издаването на обжалваната заповед, с която е и постигнато най-доброто осигуряване на посочените права на детето.

Следва да се има предвид, че в настоящото производство съдът преценява дали са били налице предпоставките за прилагане на мярката към момента на издаване на заповедта, както и че наложената мярка за закрила е временна. Дали да бъде налагана мярка за закрила и къде да живее детето за в бъдеще е предмет на производство по чл.28 от ЗЗДет., като в правомощията на компетентния районен съд е да се произнесе по този въпрос.

Предвид изложеното и след цялостна служебна проверка на обжалвания акт, съдът прави извод, че обжалваната заповед е законосъобразна, издадена при спазване на относимите материално правни разпоредби и процесуални правила, при което жалбата, като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 52 състав,

РЕШИ

ОХВЪРЛЯ жалбата на М. Г. П. от [населено място] срещу Заповед №ЗД/Д-С-КС-041/25.07.2021 г., издадена от Директора на ДСП-С., [населено място]. Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: